

O B S A H.

Předmluva.

Dodatky a opravy.

Výklad názvů a skratky

Stránka.

V—XIX

XX

XXI a XXII

DÍL PRVÝ.

NAUKA O VĚTÁCH.

§. 1. Ponětí a členy věty. §. 2. Rozdělení vět. 1 a 2.

I. Jednoduchá věta.

A. Holá věta.

2—23

§. 3. Podmět. §. 4. Přísudek. §. 5. Vztah přísudku ku podmětu. Spona. §. 6. Osoba. §. 7. Čas. §. 8. Rozdělení sloves dle času. §. 9. Absolutné a vztažné časy. §. 10. Vyslovování poměrů časových. §. 11. Spůsob §. 12. Vyslovování způsobu. Rozdělení sloves a vět dle toho. §. 13. Rozdělení podstatných jmen dle významu. §. 14. Poměr odtažených jmen ke srosteným. §. 15. Číslo. §. 16. Rod sloves. §. 17. Rod podstatných jmen. §. 18. Shoda přísudku s podmětem v osobě, čísle a rodě. §. 19. Neshoda v pádě: genitiv podmětný a instrumental přísudkový.

B. Rozvinutá věta.

23—54

§. 20. Doplnování a určování. §. 21. Prostředky doplňování: skloňování a předložky.

1) Přívlastek.

25—30

§. 22. Přívlastek souřadný. Přídavek a přístavek. §. 23. Přívlastek podřízený: genitiv přivlastňovací, rozdělovací, jakosti a doplňovací.

2) Predmět.

30—44

§. 24. Ponětí řízení. §. 25. Rozdělení sloves dle významu. §. 26. Rozdělení přídavných jmen dle předmětu a řízení jich. §. 27—34. Řízení sloves.

3) Příslovkové určení.

44—54

§. 35. Prostředky určování: příslovky, pády čisté a s předložkami. §. 36. Řízení předložek. §. 37. Určování místa a času. §. 38. Určování způsobu dle jakosti, kolikosti a vztažnosti. Srovnávání přídavných. §. 39. Určování příčinnosti.

II. Složená věta.

§. 40. Ponětí a rozdělení složené věty. Spojky. Stránka

A. Souřadné věty. 54—58

§. 41. Druhy souřadných vět a spojek. §. 42. Stažené věty. Vstavky.

B. Souvětí. 58—79

§. 44. Ponětí a rozdělení souvětí. Podřizovací spojky.

1) Podstatná věta. 61—67

§. 45. Ponětí a rozdělení podstatné věty. §. 46. Srostená podstatná věta jisticí. §. 47. Odtážená podstatná věta jisticí. §. 48. Tázací podstatná věta. §. 49. Nepřímá řeč.

2) Přívlastková věta. 67—71

§. 50. Doplnovací přívlastková věta. §. 51. Určovací přívlastková věta. §. 52. Nepravá přívlastková věta.

3) Příslovková věta. 71—79

§. 53. Ponětí a rozdělení příslovkové věty. §. 54 a 55. Příslovkové věty místa a času. §. 56—58. Příslovkové věty způsobu. §. 59—61. Příslovkové věty příčinnosti.

III. Skrácená věta.

§. 62. Skracování jednoduchých vět §. 63. Průprava ke skracování souvětí. §. 64. Povaha infinitivu a supinu §. 65. Užívání infinitivu a supinu. §. 66. Tvar nynější přechodníkův a přičestí. §. 67. Poměr přičestí ku přídavným a přechodníkův ku příslovkám. §. 68. Podmínky a pravidla skracování vět pomocí přechodníků.

1) Skrácená podstatná věta. 90—94

§. 69. Skracování srostených podstatných souvětí. §. 70—72. Skracování ostatních podstatných souvětí.

2) Skrácená přídavná věta. §. 73. 94 a 95

3) Skrácená příslovková věta. §. 74. 95—97

IV. Mnohonásobná věta.

§. 75. Druhy a stupně mnohonásobných vět. §. 76. Perioda. 97—101

Závěrka. 101—106

§. 77. Slovosled. §. 78. Přízvuk slov o sobě. §. 79. Přízvuk slov co částek vět a vět co členů složených. §. 80. Dělidla.

DÍL DRUHÝ.

NAUKA O SLOVĚ.

Stránka

- §. 81. Rozdělení slov. Poměr neohebných částek řeči k ohebným. §. 82. Rozbor slov. §. 83. Vznikání slov. §. 84. Rozdělení nauky o slově. 107—109

PRVÁ ČÁST.

NAUKA O HLÁSKÁCH.

Písmo a pravopis.

101—111

- §. 85. Ponětí silaby, písmene a abecedy. Písmo a pravopis. §. 86. Cyrillice, latinka a švabach. §. 87. Pravopis staročeský a bratrský. §. 88. Dosavadní proměny tohoto.

Rozdělení hlásek.

112—122

- §. 89. Poměr samohlásek ke souhláskám. §. 90. Rozdělení samohlásek dle původu. Prvotné a nynější znění samohlásky *ě*. §. 91. Prvotné a nynější znění samohlásky *y*. §. 92. Hranice samohlasenství: *i*, *u*, a *y*. §. 93. Prvotné znění hlásek *cyr. b* a *ǫ*. §. 94. Osudy jich u nás. Povaha hlásek *l*, *r*, *ř*. §. 95. Prvotné znění a osudy hlásek *q* a *ǰ* u nás. §. 96. Spůsob dloužení samohlásek. §. 97. Dvojhlásky. §. 98. Neopravdivé dvojhlásky. §. 99. Rozdělení samohlásek dle strojů vůbec a zvláště na podnebné a nepodnebné. §. 100 a 101. Rozdělení souhlásek.

Proměny hlásek.

A. Samohlásek, a to :

1) Přehlasování.

122—124

- §. 102. Ponětí, příčina a druhy přehlasování. §. 103 a 104. Postupné a zpětné přehlasování samohlásky *a*. §. 105—107. Postupné přehlasování samohlásek *o*, *u* a *y*.

2) Stupňování.

124—128

- §. 108 a 109. Ponětí a způsoby stupňování. §. 110—115. Stupňování samohlásek *u*, *o*, *ě*, *e*, *y* a *i*. §. 116 a 117. Stupňování polohlásek *l* a *r* a slabých samohlásek *ǫ* a *ǰ*.

3) Dloužení.

128—131

- §. 118. Jak se má nová čeština kvantitou ke staré a ke slovenčině. §. 119. Stahování co druhý hlavní pramen dlouhých samohlásek. §. 120. Ostatní prameny dlouhých samohlásek.

4) Obmezování hiatus.

131—134

- §. 121. Ponětí a druhy hiatus. Spůsoby odstraňování jeho

ve slovostředí. §. 122. Hiat mezi dvěma stýkajícíma se slovy. §. 123—125. Nenávist proti samohláskám *a*, *e* a *i* v násloví. §. 126. Oblíbenost hlásek *o* a *u* v násloví.

Stránka

5) Proměny samo- a sou-hláskám společné. 134—140

§. 127. Vyčtení a výměr jich. §. 128—133. Strídání se samohlásek. §. 134. Prisouvání. §. 135—137. Vysouvání.

B. Proměny souhlásek, a to :

1) Všeobecné. 140—142

§. 139. Neúplné spodobování. §. 140. Poměr jeho ku pravopisu u nás jinde.

2) Zvláštní. 142—156

§. 141—143. Příčina a druhy jich v jiných jazycích, ve slovančině vůbec a v češtině zvláště. §. 144. Přesmykování. §. 145. Kažení nosovek *n* a *m*. §. 146. Prisouvání. §. 147. Vysouvání. §. 148. Rozlišování. §. 149. Změžďování. §. 150 a 151. Obměkčování. §. 152. Obměkčování a změžďování spolu. §. 153—157. Strídání. §. 158. Přestrojování.

DRUHÁ ČÁST.

NAUKA O TVARECH.

§. 159. Poměr odvozování a ohýbaní slov ke skládání. 157—160
§. 160. Rozdělení kořenů dle významu a tvaru. §. 161. Ponětí, tvar a roztrídění kmenů vůbec a jmenných zvláště.

A. Ohebné částky řeči.

I. Podstatné jméno. 161—209

§. 162. Rozdělení dle původu. §. 163—175. Tvoření. §. 176—179. Určování rodu dle významu a zakončení. §. 180. Ponětí a druhy skloňování. §. 181—216. Skloňování domácích jmen podstatných. §. 217—220. Proměny samohlásek u skloňování. §. 221 a 222. Zbytky dvojného čísla. §. 223—228. Skloňování cizích jmen.

II. Přídavné jméno. 209—230

§. 229—231. Rozdělení dle významu, tvaru a původu. §. 232—243. Tvoření. §. 244—246. Skloňování neurčitých. §. 247—251. Skloňování určitých. §. 252. Skloňování cizích jmen těmito podobných.

III. Zájmeno. 230—243

§. 253. Rozdělení. §. 254. Tvoření vůbec. §. 255—259. O zájmenech osobných. §. 260—262. O přisvojovacích. §. 263 a 264. O ukazovacích. §. 265 a 266. O tázacích. §. 267—268. O vztažných. §. 269. O zájmenech obecných.

IV. Číslořka.		Stránka
§ 270. Rozdělení. §. 271—274. Číslovky základné.	244—254	
§. 275 a 276. Řadové. §. 277. Druhové. §. 278.		
Násobné. §. 279 a 280. Obecné.		

V. Slořeso.		254—316
§. 281 a 282 Rozdělení dle původu a infinitivu. §.		
283—286. Tvoření. §. 287. Ponětí časování. §. 288.		
Druhy časování. §. 289. O sponě. §. 290. O přípo-		
nách osobných. §. 291. O známce způsobů. §. 292.		
O známce minulého času. §. 293. Završení nauky o		
supinu. §. 294. O příponách přechodníkův a přičestí.		
§. 295—341. Sponové časování. §. 342—348. Beze-		
sponové časování. §. 349—351. Nepravidelné časování.		
§. 352 a 353. Kusé časování. §. 354—357. Opisování.		

B. Neohebné částky řeči.

I. Předložky.

§. 358—360. Meze, pokud předložky nedokonaná slo-		
vesa v dokonaná mění.	317—320	

II. Příslovky.

§. 361. Rozdělení. §. 362—368. Tvoření.	320—329	

III. Spojky.

§. 369. Rozdělení. 370. Poznámky o původu některých.	329—330	

IV. Meziřlořce.

§. 371. Rozdělení a povaha meziřlořců.	330	